

[Veistrup.]

indrømme, at Kornpriser, som betød, at Dyrkningen af den danske Jord ikke betød Arbejdsudbytte, ikke lod sig praktisere i det lange Løb, og for øvrigt har Tolden paa Korn, efter at Brødkornet er holdt udenfor, og efter at vi paa Grund af ydre Forhold er blevet nødsaget til at indskrænke Fedevareproduktionen, ikke den samme Interesse som tidligere. Men Korntolden er i alt Fald et af de Ofre, som vi har maattet bringe for at naa til et Resultat. Det samme gælder Margarineafgiften, selv om den sidste jo mildnes ved Bestemmelsen i § 13 i Kapitlet om Smørordningen, hvorefter der skal ydes 5 Mill. Kr. til Nedsættelse af Margarineprisen for de mindre bemidlede eller, som det hedder i Forslaget, „trængende Personer“. Jeg vil haabe, at man vil tage liberalt paa dette Spørgsmaal. Forleden Dag beklagede en Mand sig stærkt over, at vi nu gik til en Forhøjelse af Margarineprisen. Det var en Arbejdsmand, som havde en Familie, der bestod af Kone og 7 Børn, og han havde allerede regnet ud, hvor mange Kroner han vilde komme til at betale, naar denne Forhøjelse af Margarineprisen blev gennemført. Jeg tør vel forudsætte, at en Mand med saa stor Familie vil komme ind under Begrebet „trængende Personer“, selv om han ikke er arbejdsløs — noget andet vilde i hvert Fald være ganske urimeligt.

Men heller ikke den foreslaaede Form for Beskatning har tilfredsstillet os, og jeg kan ikke se rettere, end at de velhavende, som, selv om Krisen har ramt haardt inden for enkelte Klasser og Erhverv, har kunnet bevare deres Indtægter, har særlig Forpligtelse til at træde til under disse vanskelige Forhold. Ser vi paa Skatteligningen for 1932—33, vil vi finde, at det ingenlunde er saaledes, at der ikke er Indtægter til Stede rundt omkring — tværtimod. Der er en Mængde Personer her i Landet, som endogsaa har meget store Indtægter. Naar vi blot tager de højeste Indtægter, vil vi se, at der er 53 Personer med en Indtægt paa over 200 000 Kr. om Aaret, og der er 155 med Indtægter paa 100 000—200 000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at de ca. 200 største Skatteydere har en Aarsindtægt paa 30—40 Millioner — og der maatte saaledes være Grundlag for, at disse Mennesker i denne vanskelige økonomiske Situation følte sig forpligtet til at bære nogle af Dagens Byrder i større Udstrækning, end de hittil har gjort. Jeg ved nok, man siger — særlig den ærede sidste Taler var stærkt inde derpaa —, at noget saadant vilde svække Erhvervslivet; naar

der er Tale om Beskatning, skyder man altid Erhvervslivet frem foran sig — det er saa bekvemt — og lader det være Prügelnabe. Men der var maaske nogle, som kunde spare paa Forbruget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Folk i de høje Skatteklasser vilde kunne spare adskilligt paa deres Forbrug, uden at det behøvede at gaa ud over Erhvervslivet.

Den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) sagde, at Arbejdsløsheden var blevet sammenkoblet med Landbrugskrisen, og den ærede Ordfører for de Konservative (Lange) syntes ogsaa, at en saadan Sammenkobling var urimelig. Den ærede Ordfører for Venstre rettede denne Bebrejdelse mod Regeringen — jeg forstod, det var en mild Bebrejdelse — og sagde, at denne Sammenkobling af Love vedrørende Landbrugskrise og Arbejdsløshed medførte, at nu maatte man standse; men han føjede til, at Beskæftigelsesspørgsmaalet og Landbrugsforholdene var meget nøje knyttet til hinanden. Ja, det er netop det, de er, og derfor er det naturligt og konsekvent, at vi ved Gennemførelsen af Landbrugslovene medtager Hjælpeforanstaltninger for de arbejdsløse. Jeg kan samtidig sige til den ærede Ordfører for de Konservative, at der er ingen Inkonsekvens i dette, thi de Forslag, der her foreligger til Behandling, er egnet til en eneste Ting, nemlig til at mildne Krisen saavel for Landbruget som for de arbejdsløse. Der er derfor en naturlig Forbindelse mellem de forskellige Forslag, som det vilde være ganske urimeligt ikke at etablere, naar vi beskæftiger os med disse Spørgsmaal. Ordningen vilde være umulig, hvis man gennemførte en Prisforhøjelse paa næsten alle Landbrugsartikler uden samtidig at sikre dem, hvem Retten til Arbejde er nægtet.

Naar jeg da skal tage endelig Stilling til det foreliggende Lovforslag, maa jeg jo veje de Mangler, jeg mener der er, i Forhold til de Fordele, der er opnaaet, og det er min Tro, alle Forhold taget i Betragtning, baade saglige og politiske, at vi hurtigst muligt maa ønske dette Lovforslag ophøjet til Lov. Det skal jeg for mit Vedkommende anbefale sker.

Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger i Anledning af, hvad der er fremført fra anden Side, men jeg vil dog sige lidt til det ærede Medlem, som førte Ordet paa de Konservatives Vegne, og som talte i den milde Form, der nu en Gang er egen for det ærede Medlem.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange) sagde, at Kornpriserne var for lave.